

Revista de revistes

per
C.

COOPERACIO ENTRE ELS HOSPITALS.

Fa poc que s'ha celebrat la conferència que anyalment reuneix els representants dels hospitals anglesos per tal de concertar llurs esforços pel millor compliment del fi de cada un dels hospitals. De la reunió d'aquest any n'ha sortit la *British Hospitals Contributory Schemes Association* (Associació de projectes de col·laboració dels hospitals britànics), i hom creu, tenint en compte els èxits assolits fins ara, que la nova Associació està cridada a prestar excel·lents serveis.

Es reuniren 110 delegats de 55 ciutats diferents, i s'establiren els fins de la nova Associació en els següents termes: institució d'una oficina central que reculli tota mena d'informació i faci les suggeriments que cregui necessàries; preparar projectes tipus per a qui els demani; aconsellar normes comunes en temps de dificultats; posar-se a disposició dels qui desitgin dades quan es vulgui portar endavant un projecte; publicar i circular un rapport anyal; formar comissions que curin dels plans en comú i reunir-se periòdicament.

L'Associació hom espera que defineixi els límits de cada un dels hospitals en relació amb els altres, i respecte a la seva àrea d'influència. En especial podrà arranjar els problemes que sorgeixen de la cada vegada més ampla influència comarcal de les institucions hospitalàries.

Quant al pagament del personal dels hospitals, Sir Robert Bolam declarà que el sistema actual està fallit, i que les institucions per hospitalització dels artesans i la baixa classe mitja es "molt insuficient". El tractament i organització del personal hospitalari s'adapta a un sistema "podrit". S'obliga els metges a desprendre la meitat del seu temps per res, o gairebé res, i després se'ls empeny a utilitzar el que resta del dia per fer extorsió als malalts que no van a l'hospital. "L'home és honorari en la vida hospitalària i mercenari

en la vida privada". Sir Robert Nolam seguí dient que el cost de l'assistència mèdica als malalts privats era "absolutament absurd i del tot desproporcionat al que hauria d'ésser", i que l'estament mèdic té el convenciment que hom hauria d'emprar altres mitjans per finançar els serveis consultius. Afegí que "la professió creia que honestament era millor tenir un servei limitat, a fi que el metge pogués atendre la tasca privada que havia de fer-se fora l'hospital, i que a l'hora del servei hospitalari s'havia d'utilitzar el temps acuradament fent obra positiva i progressiva".

A la discussió hi hagué considerable divergència de criteri, i no es prengué cap acord.

Abans d'acabar-se la reunió, es plantejà una curiosa qüestió. Fou la de que si tot projecte fet a base de contribucions voluntàries havia de portar-se a terme en l'interès dels hospitals voluntaris o dels subscriptors del mateix. S'expressaren opinions diametralment oposades, i el president resolgué l'afer dient que cap projecte tenia valor si no es fonamentava en una unió d'interessos dels hospitals i dels subscriptors.

Qüestió moral que seria difícil que es plantegés entre nosaltres, car una qüestió semblant té ja de bon antuvi la seva solució prefixada.

LLIBRES PER ALS HOSPITALS .

A Anglaterra hom pensa més del que es creu en totes les millores o mides que poden millorar la situació dels malalts internats als hospitals.

En l'annual Congrés de la *Library Association* es parlà precisament de les biblioteques hospitalàries, proposant mitjans per tal de proveir-les posant a disposició dels internats, aptes per la lectura, aquest recurs que tant ha de contribuir a fer-los les hores més passadores en les llargues jornades d'internament. El Degà Inge, de Saint Paul, insistí en la necessitat d'estimular els dona-